

paatænkte Sted, vil det være en betydelig Hindring for Banens Benyttelse, idet det jo er en given Sag, at Beboerne, naar de ville benytte Jærnbanen, ikke ville gaa i den modsatte Retning til Nyborg, men benytte Odense-Svendborgbanen. Det vil gøre meget betydeligt til Sagen. Med Hensyn til Stationen Drbætt tror jeg, det kan blive saaledes, som det er projekteret i Motiverne. Det har jeg ikke noget at indvende imod. — Det at forandre Linien om ad Gislev, ved jeg godt, vil fordre en større Sum Penge; for Terrænet er maaste nok en Del mere vanskeligt, og Banen bliver derved ogsaa betydelig længere; men jeg tror ikke, det har meget at betyde, naar man tager Hensyn til, hvad Nytte en Jærnbane der vil kunne udrette. Jeg er vis paa, at hvis Jærnbanen kommer til at gaa i denne Retning, saa vil der blive en betydelig større Trafik paa denne Jærnbane, end dersom den kommer til at gaa i den i Motiverne antydede Retning.

Jeg nævnte i Fjor ved Behandlingen af denne Sag, at jeg troede, at man muligvis meget lettere kunde gaa ind syd for Nyborg, og jeg er endnu af samme Mening; men det kan gerne være, at der stiller sig Vanskeligheder i Bejen derfor, og der maa i alt Fald i saa Tilfælde eksproprieres nogle saa Bygninger og Pakhuse ved Nyborg, men det vil paa den anden Side fortræde Bejen. Terrænet vil ikke frembyde nogen Vanskelighed, men tværtimod være heldigere, end naar man gaar op over Maen og Bakkerne ved Hjulby-Søen og Højene der. Jeg tror, der vil spares en hel Del ved at gaa i den Retning.

Det er mig ikke fuldt bekendt, hvor meget det vil blive dyrere at anlægge Jærnbanen i den anden Retning, jeg antydede, nemlig ad Gislev; det er vel ikke saa ganske lidt, men jeg haaber, at Udvalget i Fjor har faaet Underretning derom, saa at det nærmere vil blive behandlet, og jeg haaber, at Udvalget vil tage særligt Hensyn til disse mine Udtalelser; thi jeg tror, det vil være hensigtsmæssigt, for at Banen kan faa nogen Trafik, og det vil være nemmest og heldigst, dersom den kan faa den Retning, som jeg har tilladt mig at anbefale.

B. Lunn: Skønt det foreliggende Lovforslag er en Bekendtgørelse fra i Fjor, og det da fandt min, i alt Fald delvise Tilslutning og kun paa et enkelt Punkt mødte Modstand fra mig, finder jeg dog Anledning til nu snarest at melde mig som Modstander eller i alt Fald som en overordentlig kølrig Beundrer af det, og det uagtet jeg ikke har fundet Anledning til i den siden da forløbne Tid at melde mig ind i de „jærnbanelovs“ Ko-

horte, som det ærede 1ste Medlem for 8de Aars (Breinholt) omtalte som temmelig udbrædt her i Tinget, de ærede Medborgere, der finde, at vi i det hele taget have Jærnbaner nok i Danmark, og at vi gøre bedst i at fordøje dem, vi have, før vi tænke paa at anlægge flere. Det er saa langt fra, at jeg hører med til de jærnbanelovs, at jeg snarere vil stille mig paa yderste Fløj af de jærnbanelovs' Række, idet jeg finder, at Danmarks materielle Udvikling i saa væsentlig en Grad er betinget af Samfærdselsmidlernes Udvikling til den yderste Højde, de kunne naa, at jeg ikke kan andet end ønske, at man vil fremme passende Jærnbaneanlæg overalt, hvor det er muligt. Jeg ser ikke bedre, end at der er ikke nogen rigtig fornuftig Mening i at stræbe efter at naa en endnu højere Udvikling af vort Agerbrug end den, vi nu have, med mindre vi samtidig ville støtte Udviklingen af Samfærdselsmidlerne, uden hvilke Agerbrugets Udvikling gennem Handel og Om sætning ingen ret Art faar. Paa samme Maade gaar det med de andre Grundkilder for Erhvervet her i Landet, med Fiskeri, med Handel, med Industri, Haandværk osv. de trænge allesammen til den mægtige Støtte, som Samfærdselsmidlerne afgive for dem, den Støtte, uden hvilken de i Virkeligheden ikke kunne bringes til nogen betydelig Højde. Vil man se hen til det mest primitive, det mindre favoriserede af dem, Fiskeriet, saa synes det mig klart, at det ikke kan nytte noget at gøre store kostbare Skridt for Fiskeriets Udvikling — hvilket ellers i og for sig er korrekt nok og kan være overmaade indbringende — naar man ikke samtidig vil udvikle Samfærdselsmidlerne saaledes, at Fiskerihavnene bringes i umiddelbar Forbindelse med de egentlige Pulsaaer for Om sætningen i Landet. Og er det saaledes med disse Grundkilder for Erhvervet, saa finder jeg, at man ikke bør modsætte sig Bygningen af en Jærnbane, hvor man med nogenlunde Rimelighed kan tilvejebringe Midlerne dertil. Jeg er derfor ikke nogen principiel Modstander af dette Lovforslag eller af nogen Jærnbanelov i det hele taget; jeg er det saa langt fra, at jeg overmaade gerne vilde fremme det. Men der er sket en Forandring i dette Lovforslag ved den § 8, der i Fjor var affattet paa en for Anlægget af Banen overmaade heldig Maade, saa at den var i høj Grad tillokkende, endogsaa for de jærnbanelovs' Samvittighed, tør jeg sige, idet den stillede i Ud sigt, at Staten ved Anlægget af denne Jærnbane vilde kunne sikre sig 3 pCt. af Anlægs kapitalen, en Rente, som Staten jo langtfra har af de af den selv anlagte og drevne Baner. Jeg maatte formode, at man